

AYŞE'NİN İLK OKUL SABAHİ

Güven, Ayrılık ve Yeniden Buluşma Üzerine Bir Hikâye

Anneninokulu
Fatime SAĞLAM

Ayşe o sabah annesiyle birlikte okulun kapısına geldi.
Sırtında mor çantası vardı. İçeride neler yapacağını merak ediyor, biraz da heyecanlanıyordu.

Annesi, “Şimdi işe gitmem gerekiyor.” deyince Ayşe onun elini iki eliyle sıkıca tuttu. “Gitmeni istemiyorum.” dedi.

Ayşe'nin kalbi hızlı hızlı atıyordu. Karnında küçük düğümler varmış gibi hissediyordu. Annesinin yanında kalmasını istiyordu.

Annesi Ayşe'nin yanına eğildi: "Benden ayrılmak şu anda sana zor geliyor. Sen burada oyun oynayıp yemeğini yiyeceksin, sonra da resim yapacaksın. Okuldaki zamanın bitince seni almaya geleceğim." dedi.

“Seni özleyeceğim.” dedi Ayşe. Annesi ona sımsıkı sarıldı. “Ben de seni özleyeceğim.” dedi. Birbirlerine sarılırken Ayşe’nin gözlerinden birkaç damla yaş süzüldü.

Annesi el sallayıp ayrılırken öğretmeni Ayşe'nin yanına eğildi:
“Annemi özlediğini görüyorum. Ben yanıdayım. İstersen
birlikte sınıfa geçip minderde oturabiliriz.” dedi.

Ayşe öğretmeniyle sınıfa girdi. Çantasını yanına bırakıp bir mindere oturdu. Öğretmeni de yanına oturdu. Ayşe bir süre sonra arkadaşlarının oyununu merakla izlemeye başladı.

Ayşe, “Biraz daha rahatlamak istiyorum.” dedi. Çantasını astıktan sonra öğretmeniyle mindere döndü. Öğretmeni bir rüzgârgülü gösterdi: “Çiçeği koklar gibi yavaşça nefes alalım, sonra rüzgârgülüne hafifçe üfleyelim.”

Ayşe öğretmenle birkaç kez yavaşça nefes alıp verdi. Kendini biraz daha rahat hissediyordu. “Ben de oynayabilir miyim?” diye sordu ve arkadaşlarının oyununa katıldı.

Oyun zamanından sonra Ayşe yemeğini yedi. Ardından sanat masasına geçti. Annesine vermek için kâğıdına kırmızı bir kalp ve iki mor çiçek çizdi.

Ayşe resmini bitirince öğretmeniyle resimli plana baktı. Oyun, yemek ve resim zamanı tamamlanmıştı. Öğretmeni son kartı gösterdi: “Sırada ailelerimizle buluşma zamanı var.”

Ayşe çantasını taktı, resmini eline aldı. Öğretmeniyle sınıfta annesini beklerken kapı çaldı. Ayşe merakla kapıya döndü.

Öğretmeni kapıyı açtı. Annesi gelmişti! Ayşe resmini öğretmenine uzatıp annesine sarılmak için kapıya çıktı. Annesi de kollarını açarak onu karşıladı.

Ayşe annesine resmini gösterdi: “Seni özledim. Öğretmenim yanımda kaldı. Birlikte nefes çalışması yaptık. Sonra arkadaşlarımla oynadım. Bu resmi de senin için yaptım!” dedi.

Annesi resmi aldı. Ayşe onun elini tutup öğretmenine ve arkadaşlarına el salladı. Vedalaşmak bazen zor olabilirdi. Ama artık okulda yardım isteyebileceği bir öğretmeni olduğunu biliyordu.

AYŞE’NİN İLK OKUL SABAHİ

Ayşe, okulun kapısına geldiğinde hem heyecanlı hem de biraz kaygılıdır. Annesinden ayrılmak ona zor gelir.

Öğretmeninin desteği, günlük akış panosu ve rüzgârgülüyle yaptığı nefes çalışması Ayşe’nin rahatlamasına yardımcı olur.

Güven, ayrılık kaygısı ve yeniden buluşma üzerine sıcak bir hikâye.

ANNENİN OKULU

www.anneninokulu.com

© 2026 Annenin Okulu. Tüm hakları saklıdır.

Bu eserde yer alan metin, görsel, tasarım, fotoğraf ve diğer içeriklerin; bireysel kullanım dışında, yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen kopyalanması, çoğaltılması, kullanılması, yayımlanması ve dağıtılması yasaktır.

